

תאכל כל תועבה. מאן דפלח לעבודה זרה, נפיק מסטרא דחוי, נפיק מרשותא קדישא, ועיל ברשותא אחרת. אוף מאן דאסטא בהני מיכלי, נפיק מסטרא דחוי, ונפיק מרשו קדישא, ועיל ברשותא אחרת. ולא עוד, אלא דאסטא בהאי עלמא, ובעלמא דאתה. ועל דא ונטמתם במ כתיב בלא א'.

וכתיב, ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמוש האדמה אשר הבדלתך אתם ליטמא. מי ליטמא. ליטמא לעמין עובדי עבודה זרה, דהא איבון מסאBIN, ומසטרא דמסאבא קא אתין. וכל חד אתדק באתריה.

רבי אלעזר היה יתיב קמי הרב שמעון אבוי, אמר ליה, הא דתגבנן זמין קודשא בריך הויא לדפאה להו לישראל, במה. אמר ליה, במה כתיב, (יחזקאל לו) זורקתי עליהם מים טהורין וטהרתם וגוי. פיון דאתדקאנ מתקדשן, וישראל דאתדקון ביה בקודשא בריך הויא, קדש אקרזון, כתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי' ראשית Taboאתה, וכתיב (שמות כב) ואנשי קדש תהיו לי, זפאיין איבון ישראל, קודשא בריך הויא קאמר עליהו, והייתם קדושים כי קדוש אני יי', בגין כתיב (דברים י) ובו תדק, וכתיב (תהלים קמץ) לא עשה בן לכל גוי. ומשבטים בל ידעום הללויה.

רעה מהימנה

(נדפס תצא רע"ח ע"ב) **דְּגִים וְחֲנִכִּים,** **אֵין טֻעָנוֹן שְׁחִיטָה,** **אֲלֹא אַסְיָתָם הִיא הַמְתָרָת אֶתְּתָם.** **הַכִּי מֵאַרְיָה מִתְּבָתָא,** **אֵין צְרִיכִין שְׁחִיטָה,** **אֲלֹא דָאַטְמָר בְּהַזּוֹן,** (בראשית מט) **וַיְגַוע וַיַּאֲסַפֵּ אל עַמְיוֹן.** **מַה נָּגִינִי יָמָא,** **חַיּוֹתָן בִּימָא.** **אֲפָתְלָמִידִי** (תיקון נ"ו) **חַבְמִים,** **מֵאַרְיָה מַתְנִיתִין,** **חַיּוֹתֵיהוּ בְּאֹרוֹרִיתָא,** **וַיַּאֲיַתְפְּרֵשָׁן מִתָּה,** **מִיד מַתִּים.** (נ"א פָנָאי) **תְּגִינִין דְמַתְנִיתִין,** **דְּבָה אַתְרָבוּ בְּנָגִינִי יָמָא,** **וַיַּאֲיַתְנִין דְבִיבְשָׁתָא יַעֲלוּן לְמִיאָה,** **וְלֹא יַדְעַין לְשִׁטְטָה,** **אֵיןָנוּ מִתִּיתִין.** **אֲבָל אָדָם** (דאַיָּנוּ מֵאַרְיָה קָבֵלה אֵינוֹ לְעַילָא), **הָאִיהוּ לְעַילָא מַבְלָהוּ,** **אַטְמָר בְּיַה** (בראשית א) **וַיַּרְדוּ בְּרִנְגָת הַיּוֹם וַיַּעֲופֵף הַשְּׁמִים.**

דְאֵינוּ מֵאַרְיָה מַתְנִיתִין תְּגִינִיא, **הַפְּגִינִין הַגָּדוֹל,** (ישעה כ) **נִחְשָׁ בְּרִית,** **לְקַבֵּל** (שםות כ) **וְהַבְּרִיחָה הַתְּבִזּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים,** **בְּזַמָּנָא דְתְגִינִין מֵאַרְיָה מִשְׁנָה אֵית בְּהַזּוֹן מַחְלוֹקָת,** **וּמַקְשִׁין דָא לְדָא,** **בְּלֹע לְתַבְרִיה.** **וְהָאִי אִיהוּ תַּלְמִיד וְעִיר שְׁלָא הַגַּע לְהַזְּרָאָה וּמוֹרָה,** **חַיֵּב מִתָּה.** **וַיַּאֲיַתְנִין שְׁוִין דָא לְדָא,** **וְאֵית בְּהַזּוֹן מַחְלוֹקָת,** **וּקוֹשִׁיא,** **אַטְמָר בְּהַזּוֹן** (ס"א לְבֶסֶף) (במדבר כא) **אֵת וְהַב סְוֹפָה,** **אוֹקְמוֹהָ אַהֲבָה בְּסְוֹפָה.** (ע"ב רע"מ).

פרשת אשה כי תזרע

(ויקרא יב) **וַיַּדְבֵּר יְהָוָה לְמֹשֶׁה לֵאמֹר אָשָׁה כִּי תִזְרַע וַיָּלֹד זָכָר וְגַן.** **רַבִּי אַלְעֹזֶר פָּתָח,** (שיר השירים ג) **עַל מִשְׁכָּבֵי בְּלִילּוֹת בְּקַשְׁתִּי וְגַן.** **עַל מִשְׁכָּבֵי, בְּמִשְׁכָּבֵי מִבְעֵי לִיה,** **מַהֲו עַל מִשְׁכָּבֵי.** **אֲלֹא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמָרָה קָמִי קְוִידָשָׁא**

רעה מהימנה

(נדפס תצא רע"ח ע"ב) **דְּגִים וְחֲנִכִּים,** **אֵין טֻעָנוֹן שְׁחִיטָה,** **אֲלֹא אַסְיָתָם הִיא הַמְתָרָת אֶתְּתָם.** **הַכִּי מֵאַרְיָה מִתְּבָתָא,** **אֵין צְרִיכִין שְׁחִיטָה,** **אֲלֹא דָאַטְמָר בְּהַזּוֹן,** (בראשית מט) **וַיְגַוע וַיַּאֲסַפֵּ אל עַמְיוֹן.** **מַה נָּגִינִי יָמָא,** **חַיּוֹתָן בִּימָא.** **אֲפָתְלָמִידִי** (תיקון נ"ו) **חַבְמִים,** **מֵאַרְיָה מַתְנִיתִין,** **חַיּוֹתֵיהוּ בְּאֹרוֹרִיתָא,** **וַיַּאֲיַתְפְּרֵשָׁן מִתָּה,** **מִיד מַתִּים.** (נ"א פָנָאי) **תְּגִינִין דְמַתְנִיתִין,** **דְּבָה אַתְרָבוּ בְּנָגִינִי יָמָא,** **וַיַּאֲיַתְנִין דְבִיבְשָׁתָא יַעֲלוּן לְמִיאָה,** **וְלֹא יַדְעַין לְשִׁטְטָה,** **אֵיןָנוּ מִתִּיתִין.** **אֲבָל אָדָם** (דאַיָּנוּ מֵאַרְיָה קָבֵלה אֵינוֹ לְעַילָא), **הָאִיהוּ לְעַילָא מַבְלָהוּ,** **אַטְמָר בְּיַה** (בראשית א) **וַיַּרְדוּ בְּרִנְגָת הַיּוֹם וַיַּעֲופֵף הַשְּׁמִים.**

דְאֵינוּ מֵאַרְיָה מַתְנִיתִין תְּגִינִיא, **הַפְּגִינִין הַגָּדוֹל,** (ישעה כ) **נִחְשָׁ בְּרִית,** **לְקַבֵּל** (שםות כ) **וְהַבְּרִיחָה הַתְּבִזּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים,** **בְּזַמָּנָא דְתְגִינִין מֵאַרְיָה מִשְׁנָה אֵית בְּהַזּוֹן מַחְלוֹקָת,** **וּמַקְשִׁין דָא לְדָא,** **בְּלֹע לְתַבְרִיה.** **וְהָאִי אִיהוּ תַּלְמִיד וְעִיר שְׁלָא הַגַּע לְהַזְּרָאָה וּמוֹרָה,** **חַיֵּב מִתָּה.** **וַיַּאֲיַתְנִין שְׁוִין דָא לְדָא,** **וְאֵית בְּהַזּוֹן מַחְלוֹקָת,** **וּקוֹשִׁיא,** **אַטְמָר בְּהַזּוֹן** (ס"א לְבֶסֶף) (במדבר כא) **אֵת וְהַב סְוֹפָה,** **אוֹקְמוֹהָ אַהֲבָה בְּסְוֹפָה.** (ע"ב רע"מ).

פרשת אשה כי תזרע

(ויקרא יב) **וַיַּדְבֵּר יְהָוָה לְמֹשֶׁה לֵאמֹר אָשָׁה כִּי תִזְרַע וַיָּלֹד זָכָר וְגַן.** **רַבִּי אַלְעֹזֶר פָּתָח,** (שיר השירים ג) **עַל מִשְׁכָּבֵי בְּלִילּוֹת בְּקַשְׁתִּי וְגַן.** **עַל מִשְׁכָּבֵי, בְּמִשְׁכָּבֵי מִבְעֵי לִיה,** **מַהֲו עַל מִשְׁכָּבֵי.** **אֲלֹא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמָרָה קָמִי קְוִידָשָׁא**

בריך הוא, ובעת מגיה על גלוותא, בגין דהיא יתבא בין שאר עמי עם בנהא, ושכיבת לעפרא, ועל דהיא שכיבת באראUA אחרא מסאבא, אמרה, על משכבי בעינא, הכאיבנא (נ"א דשכיבננא) בגלוותא, ועל זהא, בקשתי את שאהבה נפשי ולאפקא לי מפיה.

בקשתיו ולא מצאתיו, דלאו ארחה לאזדוווגא (דף מב ע"ב)
ב' אלא בהיכליה, קראתו ולא ענני. זהא בגין עמי אחרגין יתיבנא, וקהליה לא שמעין אלא בנווי.
דכתיב, (דברים ד) השמע עם קול אלהים וגוז.

רבי יצחק אמר, על משכבי בלילה. אמרה כנסת ישראל על משכבי אתרעמנא קמיה, דיהא מזדווג עמי למחדי לי, ולברכה לי, בהידו שלים. ההבי תנין דמזויגא דמלכא בכנסת ישראל, פמה צדיקים ירתנו ירותת אחסנטא קדישא, וכמה ברקאנ משתחחי בעלמא.
רבי אבא היה איזיל לבפר קנייא, (ס"א בפרק מיטיא) למרתא לדוד. והוא עמי רבי יוסי ורבי חייא. אמר רבי יוסי, כתיב, (משל יב) אשת חיל עטרת בעלה וגוז. אשת חיל, דא בנסת ישראל. וברק בעצמותיו מבישה. אלין (נ"א דא מהימנותא דשארא) עמי עובדי עבודה זרה, דקודשא בריך הוא לא יכילה למסבל לון בעלמא, כמה דעת אמר, (ויקרא כ) ואקווין בם. כהני קוצין וגוביין דדחקין לייה לבר נש ולא יכילה למסבל לון.

אמֶר רַבִּי אָבָא, הַכִּי הוּא וְדָאי, אִשְׁתְּ חִיל, דָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דָהִיא גְּבִירָתָא מִפְמָה חִילִין וְכַמָּה מִשְׁרִין דְּמִשְׁתְּפָחִי בְּעַלְמָא, עַטְרָת בְּעַלְהָ, כַּמָּה דָאָת אָמֶר, עַטְרָת תְּפָאָרָת, וְכַלְא חָד. (ל"ג וכ"ו) אִשְׁתְּ חִיל דָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דָהָא בְּזֻוּגָא דְמַלְפָא אֲפִיקָת בָּמָה חִילִין פָּמָה מִשְׁרִין פָּמָה צְדִיקִים בְּעַלְמָא וְכָלָהוּ אֲקָרוֹן בְּנִים לְקוּדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְלְכָנָסֶת יִשְׂרָאֵל בָּמָה דְכַתִּיב (ביבים י"ד) בְּנִים אַתֶּם לִי' אֱלֹהֵיכֶם.) עד דָהָוּ אַזְלִי, אָמֶר רַבִּי אָבָא כֵל חָד לִימָא מָלָה, בְּכָנָסֶת יִשְׂרָאֵל.

רַבִּי אָבָא פָתָח וָאָמֶר. (משל ל"א) אִשְׁתְּ חִיל מֵי יִמְצָא, דָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דָאָהִי אִשְׁתְּ חִיל, כַּמָּה דָאָמָרָן. מֵי יִמְצָא, כַּמָּה דָאָת אָמֶר, אֲשֶׁר יִמְצָא אַתֶּכָם בְּאַחֲרִית הַיּוֹם. (ל"ג מֵי יִמְצָא לְאַגְּחָה בֵיהֶ קָרְבָּא) מֵי יִמְצָא, מַאן יוֹפָה לְמַהֲוִי בָה בְּשַׁלִּימוֹ, וְלֹא שְׁתַּבְחָא עַמָּה תִּדְרֵר.

וּרְחֹוק מִפְנִינִים מִכְּרָה, מִכְּרָה, מִקְּחָה מִבְּעִי לִיה. אַלְא, לְכָל אִיבּוֹן דָלָא אַתְדִּבְקֹן בָה בְּשַׁלִּימוֹ, וְלֹא שְׁלִמְיוֹן בְּתַדָה, הִיא מִכְּרָה לֹזֶן וְאַסְגָּרָא לֹזֶן בִּידָא דְעַמְמִין אַחֲרֵנִין. כַּמָּה דָאָת אָמֶר, (שמואל א, יב) וַיַּעֲזֹבּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהָוָה וַיִּמְכֹרּוּ אֹתָם בַּיָּד סִיסְרָא. וְכַדִּין בְּלָהוּ רַחִיקִין מְאַלְיִין פְּנִינִים עַל אַיִן קָדִישִׁין, דָלָא יְהָא חֹלְקָא בָהוּ. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וּרְחֹוק מִפְנִינִים מִכְּרָה.

רַבִּי חִיא פָתָח קָרָא אֶבְתָּרִיה וָאָמֶר, בְּטָח בָה לֵב בְּעַלְהָ וְשָׁלֵל לֹא יִחְסֶר. בְּטָח בָה לֵב בְּעַלְהָ, דָא קָוְדָשָׁא

בריך הוּא, **דָבָגִינִי** כֵּד מְנִי לַהֲ עַל עַלְמָא, לְאַתְּדָבָרָא
עַלְהָ, כֵּל זַיְוַגִּין דְּלִיה אַפְקִיד בִּידְהָא, וּכֵל אַיְנוֹן מַגִּיחִי
קָרְבָּא, וּעַל דָּא, וּשְׁלָל לֹא יִחְסֶר.

רַבִּי יְוֹסֵי פָּתַח קָרְבָּא אַבְתְּרִיה, וּאמֶר, גַּמְלַתְהוּ טֻוב וְלֹא
רָע כֵּל יְמִי חַיִּיה. גַּמְלַתְהוּ טֻוב, הִיא זְמִינַת טָב
לְעַלְמָא, זְמִינַת טָב לְהַיְכָלָא דְמַלְכָא וּלְבָנִי הַיְכָלִיה. וְלֹא
רָע. בְּגִין דְּכַתְּבִיב, (בראשית ב) וַעֲזִין הַדּוֹעַת טֻוב וְרָע, טֻוב
אִימָתִי, בְּזַמְנָא דְאַיְנוֹן יְמִי הַשְׁמִים, נַהֲרִין עַלְהָ, וּמַזְדוֹגָן
עַמָּה כְּדַקָּא יָאוֹת, דְאַיְנוֹן יְמִי חַיִּיה. בְּגִין דְּעַזְנַת הַחַיִּים,
שְׁדָר לְהָ חַיִּים, וְנַהֲיר לְהָ. וּבְהַהוָּא זַמְנָא גַּמְלַתְהוּ טֻוב
וְלֹא רָע. אָמֶר **רַבִּי אָבָא שְׁפִיר** הוּא, וּכְלָהּוּ קָרְבָּא בְּכֶגֶשְׁת
ישָׂרָאֵל אַתְּמָרָה.

(ויקרא יב) **אַשָּׁה** כִּי תְזַרְעֵע. **תַּגְיִנֵּן**, **אַשָּׁה** מְזֻרָעַת תְּחִלָה יוֹלְדָת
זָכָר. **רַבִּי אָחָא** אָמֶר, הָא **תַּגְיִנֵּן**, דְקִוְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא
גּוֹדֵעַ עַל הַהִיא טֶפֶה, אֵי אִיהוּ דָבָר אֵי אִיהִי נוֹקָבָא, וְאֵת
אִמְרָת **אַשָּׁה** מְזֻרָעַת תְּחִלָה יוֹלְדָת זָכָר. אָמֶר **רַבִּי יְוֹסֵי**,
וְדֹאי קִוְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא אַבְחִין בֵּין טֶפֶה הַדְכּוֹרָא וּבֵין
טֶפֶה דְנוֹקָבָא, וּבְגִין דְאַבְחִין לִיהָ, גּוֹדֵעַ עַלְיָה, אֵי לְהַוו
דָבָר אוֹ נוֹקָבָא.

אָמֶר **רַבִּי אָחָא**, וַיְלַדָה זָכָר, וּכְיִזְרְעֵל דְמְזֻרָעַת יוֹלְדָת,
דְכַתְּבִיב, וַיְלַדָה (אַלְאָ), הָאִי קָרְבָּא הַכִּי מְבָעֵי לִיהָ,

אֲשֶׁר כִּי תַּהַר וַיַּלְדָּה זָכָר. (ס"א תַּזְרִיעַ וַיְהִי זָכָר) מַהוּ, כִּי תַּזְרִיעַ וַיַּלְדָּה. אמר רבי יוסי, אתה, מִן יוֹמָא דָא תַּעֲבֹרְתָּ עַד יוֹמָא דִיּוֹלְדָת לִית לָה בְּפּוֹמָא, אֶלָּא יַלְדוֹ דִילָה אֵי לְהִוִּי דָכָר, וַעֲלֵה אָשֶׁר כִּי תַּזְרִיעַ וַיַּלְדָּה זָכָר.

אֲשֶׁר כִּי תַּזְרִיעַ. רַבִּי חִזְקִיהָ פָתָח, (תהלים קד) מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְיָ. כִּמְהָ סְגִיאָין עֲוֹבְדָה יִדְמְלָכָא קָדִישָׁא בְּעַלְמָא, מַתָּל לְבָר בְּשָׁדְגָנְטִיל בִּידָהָי כִּמְהָ (דף מ"ג ע"א) מִקְטוּרִין בְּחַדָּא, וַזְרָע לֹזֶן בְּזָמָנָא חַדָּא, וַלְבָתָר נַפְיק כָּל חַד וְחַד בְּלָחוֹדוֹי. כִּי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד עֲוֹבְדָה יִחְכָּמָה, וּבְחַכְמָה נַטִּיל כָּלָא בְּחַדָּא וַזְרָע לֹזֶן, וַלְבָתָר נַפְקוֹ כָּל חַד וְחַד בְּזָמָנִיהָ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קד) כָּלָם בְּחַכְמָה עֲשִׂית.

אמֶר רַבִּי אָבָא, מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְיָ, כִּמְהָ סְגִיאָין אִינְנוּ עֲוֹבְדָה יִדְמְלָכָא קָדִישָׁא, וּכְלָהָג, סְתִימָין בְּחַכְמָה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב כָּלָם בְּחַכְמָה עֲשִׂית. כָּלָהָג בְּחַכְמָה כָּלִילָן, וְלֹא נַפְקֵי לְבָר אֶלָּא בְּשִׁבְילֵין יִדְיעָן, לְגַבֵּי בִּינָה. וּמְתַמֵּן, אַתְּעַבְּידָו כָּלָא וְאַתְּתַקְנָה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (משל) וּבְתֻבָּונָה יִתְכּוֹן. וַעֲלֵה דָא כָּלָם בְּחַכְמָה עֲשִׂית, בִּינָה. מַלְאָה הָאָרֶץ, הָאָרֶץ: דָא בְּגַסְתִּישׁוּרִין, דָמְתַמֵּן אַתְּמַלְיָא מִפְלָא, כִּמְהָ דָאת אָמֵר (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הַוּלְכִים אֶל הַיּוּם וְגַוּ. קְנִינִיךְ. הַהִיא אַפִּיקָת לֹזֶן

לבדתך, הדא הוֹא דכְתִיב, (בראשית ב) אלֹה תֹלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, בָּה' בְּרָאָם. בגִינִי כֵּד מְלָאתה הָאָרֶץ קְגִינִיבִיךְ.

תא חוו, בשעתה דבר נש אתי לאתקדשא לאונדוווגא بنוקביה, (בכוננה) ברעותא קדיישא דיליה, אתעד עליה רוחא (אחרא) קדיישא, כליל דבר ונוקבא. ורמייז קודשא בריך הוא לחד שלוחא ממנה על עדוייהון דבני נשא, ומני בידיה ההיא רוחא, ואודע ליה, لأن אתר יפקוד ליה. הדא הוֹא דכְתִיב, (איוב ג) והלילה אמר הורה גבר. הלילה אמר, לההוא ממנה, הורה גבר מפלניא, וקודשא בריך הוא אפקיד ליה, לההוא רוחא, כל מה דאפקיד, זה אוקמוני.

כדיין רוחא נחתא, וחד צולמא עמייה, (ק"ד ע"ב) לההוא דקאים בדיקנית לעילא, בההוא צולמא אטברי (ס"א אחרבי), בההוא צולמא אזיל בהאי עלמא. הדא הוֹא דכְתִיב, (תהלים לט) אֵך בְּצָלָם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ. בעוד דהאי צולמא אשתחח (ויחי ר"ב ע"א) עמייה דבר נש, (בצולמא דיליה) קאים בהאי עלמא, דמתחבראן בחדא (ס"א אשתחח עמייה בר נש קאים בהאי עלמא ותרין איינון דמתחברן בחדא), ישלה מה מלפה אזהר לבני נשא ואמר, (שיר השירים ב) עד שיפוח היום ונסו הצללים, תרי.

וּבְסֶפֶר אֶחָד חֲרֵשִׁין דָאַשְׁמָדָאִי, אַשְׁכְּחֵנָא דָאַיְנוֹן דִּידְעֵי
(ס"א דבעה) לְחֲרֵשָׁא חֲרֵשִׁין מִסְטָר שְׁמָאָלָא,
וְלֹא תַּדְבְּקָא בָּהוּ, יְקוּם לְגַהּוֹרָא דְשַׁרְגָּא, אוֹ בָּאַתָּר
דִּיתְחֻזּוֹן אַיְנוֹן צוֹלְמִין דִּילִיה, וַיִּמְאָא אַיְנוֹן מְלִין
דְּמַתְתָּקְנִי לְאַיְנוֹן חֲרֵשִׁין, וַיִּקְרֵי לְזָן, לְאַיְנוֹן סְטְרִין
מְסָאָבִין, בְּשָׁמְהָן מְסָאָבִין דִּילְהֹן, וַיִּזְמְמִין (וַיָּמִין) צוֹלְמִין
דִּילִיה לְאַיְנוֹן דְּקָאָרִי, וַיִּמְאָא דְּהֹוָא אַתְתָּקָן בְּרַעֲוִתִּיה לְהֹוָא
לְפַקּוֹדִיְּיהָוָה, וְהֹוָא בָּר נְשָׁנָק מִרְשָׁוֹתָא דְּמָאָרִיה וְפַקְדוֹנָא
דִּילִיה, יְהִיב לְסֶטֶר מְסָאָבָא.

וּבְאַיְנוֹן מְלִין דְּחֲרֵשִׁין דָאַיְהוּ יִמְאָא, וַיִּזְמְמִין (נ"א וַיָּמִין) לְזָן
לְצֹלְמִי, אַתְּחֻזּוֹן תְּרִין רֹוחִין וּמַתְתָּקְנִין בְּאַיְנוֹן
צוֹלְמִין דִּילִיה, בְּחִיזּוֹן דְּבָנִי אַבְשָׁא, וּמוֹדָעִין לֵיהֶן מְלִין
לְאַבְאָשָׁא, וּמְלִין לְאוֹטָבָא, לְזָמְבִּין יִדְיעָן. וְאַלְיאַן תְּרִין
רוֹחִין, דְּלָא אַתְּכְּלִילוּ בְּכָלְלָא דְגַופָּא, הַשְּׁתָּא אַתְּכְּלִילָן
בְּאַלְיאַן צוֹלְמִין, וּמַתְתָּקָן בָּהוּ וּמוֹדָעִין לֵיהֶן לְבָר נְשָׁן מְלִין
לְאַבְאָשָׁא, וְדָא הֹוָא דְנַפְּיק מִרְשָׁוֹתָא דְמָאָרִיה, וְפַקְדוֹנָא
דִּילִיה, יְהִיב לְסֶטֶר מְסָאָבָא.

תָּא חִזּוּ, אָסִיר לֵיהֶן לְבָר נְשָׁן לְאַשְׁדָּאָה מָאַנִּי דִּבְּיִתָּא,
וְלֹא פְּקַדָּא לֵיהֶן לְסֶטֶר אַחֲרָא, דְּלָא אַצְטְּרִיךְ, אוֹ
מְלָה אַחֲרָא דְכֻוּתִיהָ, (ס"א דְבִימִיה לְקַבְּלָא לֵיהֶן) דְּהָא כִּמָּה גִּרְדִּינִי
בְּיוֹסִין זָמִינִין לְהֹוָא מְלָה לְקַבְּלָא לֵיהֶן, וּמְהֹוָא זָמָנָא,

לא שארו עליה ברכאן, דהא מסתרא אחרא הוा. כל שבן מאן דאומין ברעوتיה על ההוא טיבו עלאה דיליה, לאחרא וילסטרה אחרא. דהא, מההיא דאומין ליה הו. ובכ קרייבו יומין דבר נש לנפקא מהאי צולמא, ההוא צולמא עלאה דיהבי ליה, אתיא ההוא רוחא בישא ההוא מתדקק ביה בכל יומא, ונטיל ליה לההוא צולמא, ואתתקן ביה ואזיל ליה, ולא אתחזר ביה בבר נש לעלמיין. כדי ינדע דהא אתדchia הוא מכלא.

תא חזי, בשעתא דגשmeta נחתא לאעלא ליה בהאי עלמא, נחתא בגנטא דעדן דארעא, וחמאת יקרה דروحיהון דצדיקיא קיימין שורין שורין. לבתר איזלא לגיהם, וחמאת להו לרשייעיא דצוחין ווי ווי, ולא מרוחמי עלייה. ובכלא אסהידו בה סהדותא, וההוא צולמא קדיישא קיימה עלייה, עד נפיק לעלמא. (דף מ"ג)

(ע"ב)

כד נפיק לעלמא, איזדמן ההוא צולמא לגביה, ואשתחוף בהדייה, ואתרבי עמייה. פמה דאתמר, (תהלים לט) אה בצלם יתחלק איש. ובההוא צלם אשתחפו (אשתחפו) יומוי דבר נש, ותלין ביה, הדא הוा דכתיב, (איוב ח) כי תמול אנהנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ. כי צל ימינו ודא. ומן יומא דמתעbara אתה עד יומא דאולדת,

לֹא יַדְעֵין בְּנֵי נְשָׂא עֻזְבָּדוֹי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, כַּמָּה אִינּוֹן רַבְּרַבִּין, וּכַמָּה אִינּוֹן עַלְאַיִן. הַדָּא הוָא דְכַתִּיב,
(תהלים קד) מה רבו מעשיך יי' זגו'.

תָא חָווִי, כֹּל רַוְחַיִן דְעַלְמָא בְּלִילָן דְכָר וּנוֹקְבָא, וּכֹד
נְפָקִין, דְכָר וּנוֹקְבָא נְפָקִין, וּלְבַתְר מְתִפְרֵשָׁן
בְּאַרְחִיִּיהוּ, אֵי זָכֵי בָּר נְשָׁה, לְבַתְר מְזִדּוֹגִי כְּחָדָא. וְהִיִּנוּ
בָת זָgo', וּמְתַחְבֵּרָן בְּזַוְיָגָא (ס"א בְּנוֹנוֹא) חד בְּכָלָא, רַוְחָא
זָgoּפָא. דְכַתִּיב, (בראשית א) תֹּצֵא הָאָרֶץ נְפָשׁ חַיָּה לְמִינָה.
מַאי לְמִינָה. הָהָוָא רַוְחָא דְבָר נְשָׁה דְנַפְקִיךְ זָgoּגִיה דְדִמִּי לֵיה.
וּמַאי הָאָרֶץ, כַּמָּה דָאת אָמָר, (תהלים קלט) רַקְמָתִי בְּתַחְתִּיוֹת
אָרֶץ. וְהָא אַוְקָמוֹה. תֹּצֵא הָאָרֶץ וְדָאי, דְהָא מְנַה
נְפָקִין נְפָשׁ חַיָּה, כַּמָּה דְאַוְקִימַנָּא, דָא רַוְחַיָּה דָאָדָם
קְדָמָה, הִיִּנוּ דְכַתִּיב, (בראשית ג) וּמְפֵרִי הַעַז אֲשֶׁר בְּתוֹךְ
הַגָּן. וּמְפֵרִי הַעַז, דָא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ
הַגָּן, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאָשָׁה, תְּגִיבָן, הִיִּנוּ, אָשָׁה כִּי תְזִירָע
וַיָּלְדָה זָכָר, כְּתִיב. וְלֹא בְּלִיל דְכָר וּנוֹקְבָא, כְּפּוֹם אָוֹרְחוֹי
דְעַלְמָא, הָאִינּוֹן, גָּרְמוֹ לֵיה, דָלָא מְתַחְבָּרָן, כַּמָּה דְנַפְקָה
מְלַעַיְלָא זָgoּות.

בְּגַיִן דָאָדָם קְדָמָה, וְזָוָג דִּילִיה, חַבּוֹ לְקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, וְעַל דָא מְתִפְרֵשִׁין, כַּד נְפָקִין מְלַעַיְלָא, עַד
דְהָהוָא רַעֲוָא קְמִי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, אֵי זָכָה בָּר נְשָׁה,

יהבין ליה זוגתו, ואי לא, מפריישין לה מגיה, ויהבין לה לאחרא, מולידין בגין דלא בדקא יאות. ועל דא כתיב, (בראשית^ו) לא ידונ רוח**י** באדם. מאיר רוח**י**, רוחו מבעי- ליה, אינון תריין רוח**י**, דנפק**י** זוגות, לא ידונון כחדא, ועל דא כתיב, יולדת זכר, ולא כליל דבר ונוקבא, בפום אורחותי לעלמא, דאיןון גרמו.

רבי אלעזר אמר לאו הבי, זהא פלא, דבר ונוקבא כלילן כחדא, ומתרפשן לבתר, אבל יולדת זכר, כלילן כחדא מסטרא דימינה, ואם נקבה תלד, כלילן בחד נוקבא ודבר מסטרא שמאלא, דשלטה סטר שמאלא על סטר ימינה יתר, וזכר אתפפיא ביימינה דלא שלטה, וכדין ההוא דבר דנפיק מגו נוקבא, מסטר שמאלא, כל אורחותי בנוקבא (ולא אקרי דבר), אבל דבר דנפיק מגו ימינה, הוא שלטה, ונוקבא דנפק**א** מגיה אתפפיא, זהא סטר שמאלא לא שלטה, ועל דא יולדת זכר כתיב.

וכמה אלף ורבנן נפק**י** בזמנא חדא לעלמא. ומן יומא דאפקת לון, לא אקרז נפשן, עד דאתיניישבן בגופא. וכמה הוא, ל"ג ימים. היינו דכתיב, ושלשים يوم ושלשת ימים וגוז. וטמאה שבעת ימים, זהא כל שבעת ימים לא עליין רוחין לגבה, לאתקשרא בה, וכל אלין

שְׁבֻעַת יָמִים, רֹוחָא אַזְלָא בְּגָוֵף, לְאַשְׁכָּחָא אַתְּרִיה.
וְכַدֵּין כְּתִיב, (ויקרא כב) **וְהִיה שְׁבֻעַת יָמִים תְּחַת אַמּוֹ.**
וּבַיוֹם אֶתְמִינָה, אֲתָה דָרְדוֹ רֹוחָא וְגָוֵף לְאַתְּחֹזָה קְמִי
מְטֻרוֹנִיתָא, וְלְאַתְּקִשְׁרָא בָהּ, וּבְדִכּוֹרָא, בְּגָוֵף
וּבְרוֹחָא. וּשְׁלַשִּׁים יוֹם וּשְׁלַשִּׁת יָמִים תִּשְׁבַּעַל דְמֵי טְהָרָה,
לְאַתְּיִשְׁבָּא רֹוחָא בְּגָוֵף. **וְג'** יָמִים מֵא' עֲבִידָתִי הָגָן. **אַלְאָ**
שְׁלַשִּׁת יָמִים דְמֵי מִילָה, דְרֵבִיא פָאִיב, וְרוֹחָא לֹא שְׂרִיא
מְדֹורִיה בְּגָוֵף כַּשְׁאָר יוֹמִין, **וּעַל דָא** וּשְׁלַשִּׁים יוֹם
וּשְׁלַשִּׁת יָמִים תִּשְׁבַּבְדִמֵי טְהָרָה.

רְעוּיאָה מְהִימָנָה

(ויקרא יב) **וּבַיּוֹם הַשְׁמִינִי יָמֹל**
בְשָׁר עֲרָלָתוֹ. פְקוּדָא
דָא, לְמַגְנָר לְתִמְגָנָא יוֹמִין
גּוֹיָרוֹ דְקִיּוֹמָא קְדִישָׁא. רֹזָא
עַלְאתָה, דְכַתִּיב, (תהילים כה)
סּוֹד יְיָ לִירְאָיו וּבְרִיתָו
לְהֽוֹדִיעָם. לְמַאן, לְאַינְנוֹ
יִרְאָיו אַיִנָן דְחָלִי חַטָּאתָה,
דָהָא רֹזָא דְקִיּוֹמָא קְדִישָׁא
לֹא אַתְּחֹזֵי לְגַלְאָה בָר לְהָוָה.
וְרֹזָא דְקִיּוֹמָא קְדִישָׁא, דָא
אוֹקְמוֹה וְאַתְּמָר בְּכָמָה
דְוִיכָתִין.

בְדִמֵי טְהָרָה בְקָדְמִיתָא,
וְלֹבֶתֶר יְמִי טְהָרָה.
בְדִמֵי טְהָרָה, אַלְיָין, דְמֵי
מִילָה, דְמָא בְתַר דְמָא דְאַתִּי
מְרֵבִיא, וּקְוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
גַטִיר לְאַיִנּוֹן דְמֵי כָל אַלְיָין
יוֹמִין, הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב,
תִּשְׁבַּבְדִמֵי טְהָרָה. טְהָרָה
סִתְמָה, וְלֹא אַדְכִיר הַיָּא
בְתַרְאָה, דָלָא תִימָא טְהָרָה
דְמְטֻרוֹנִיתָא, אַלְאָ טְהָרָה
סִתְמָה, דְמֵי טְהָרָה אַקְרָזִין
אַלְיָין דְמֵי דְכִיאָא.

וְרוֹא דָא, לְחֵי יּוֹמִין, אִיהוּ
 חַיּוּבָא עַל עַלְמָא, לְכָל עַמָּא
 קְדִישָׁא. דְכַתִּיב, וּבִיּוֹם
 הַשְׁמִינִי יָמֹל בְשָׂר עַרְלָתוֹ.
 יוֹם הַשְׁמִינִי, דָא הוּא אַתָּה
 קִיְמָא קְדִישָׁא, וְאִיהוּ
 תִּמְינָה לְכָל דְרָגֵין. וְגַזְוִירוּ
 דְהַהוּא קִיְמָא, לְאַעֲבָרָא
 הַהוּא עַרְלָה. מַקְפֵּי בְּרִית.

דָהָא בְּהַהוּא וּמְנָא
 דְמַתְכְּנָשִׁי עַמָּא
 קְדִישָׁא לְאַעֲבָרָא הַהוּא
 עַרְלָה מַקְפֵּי בְּרִית, קְוִידָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּנִישׁ בֶּל פְּמָלִיא
 דִילִיה, וְאַתְגָּלִי וְדָאי
 לְאַעֲבָרָא לְהַהוּא עַרְלָה
 לְעַילָּא, מַקְפֵּי בְּרִית קִיְמָא
 קְדִישָׁא. דָהָא בֶּל עַוְבָּדִין
 דְיִשְׂרָאֵל עַבְדִּין לְתַתָּא,
 מַתְעָרֵי עַוְבָּדָא לְעַילָּא.
 וּבְהַהוּא וּמְנָא אַתְדְּחִיא
 הַהוּא עַרְלָה, מֶכֶל עַמָּא
 קְדִישָׁא לְעַילָּא. וְלְהַהוּא
 עַרְלָה מַתְקִינִי מְאַנָּא חֲדָא
 בְּעַפְרָא, לְאַשְׁרָא הַהוּא

(וַיָּקֹרֶא יְהוָה בְּכָל קָדְשָׁה לֹא תִגְעַץ
 וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ וְגַוּ). תָא
 חַזְוִי, בְכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, כְּנַסְתָּה
 יִשְׂרָאֵל, נִטְלָא מִבֵּי מִלְכָא
 מְזֻונָא לְרוֹחַיהָן דְבָנִי נְשָׁא,
 וּזְבַת (דף מ"ד ע"א) לְהֹו בְּקָדוֹשָׁה.
 בָר לְהַגִּי, עַד דָא תִיְשְׁבַן
 בְגַוְפָא אִינְיוֹן רַוְחִין, בְתַר
 תַלְתִּין וִתְלִתְתִּין יוֹמִין, אֲשֶׁגָּחַת
 עַלְיָהוּ כָל יוֹמָא, דָהָא רַוְחִין
 מַתְקִשְׁרָן בְגַוְפָא כְשָׁאָר בְּנִי
 עַלְמָא, כִּמָה דָהָא לֹא
 שְׁרִיא אֶלָּא בְאַתָּר שְׁלִים,
 כֹּה כָל עַוְבָּדָיו כְהָא גַּוּגָּא,
 עַד דָא שְׁתִלְיָמוֹ. בְכָל קָדְשָׁ
 לֹא תִגְעַץ, לְאַשְׁגַּחָא עַלְיָהוּ.
 וְאֶם נִקְבָּה תִלְדָה. כִּמָה
 דָא קִימָנָא, דְשְׁלָטָא
 סְטָר שְׁמָאָלָא יְתִיר
 וְאַתְבִּפְיָא יְמִינָא, וְעַל דָא
 כָלָא עַל חַד תְּרִין, רַחִיקָא

עֲרֵלָה בְּגֻווִיה. בְּרוֹא דְבַתִּיב,
(ישועה סה) וְנַחַשׁ עֶפֶר לְחַמּוֹ.
(בראשית ג) וְעֶפֶר תַּאכְלֵל בְּלִימִי
חַיִד.

מִבָּאָן, (תיקון ס"א) דְלָא
אַצְטְּרִיךְ לְאַנְהָגָן
קָלְנָא בְּהַהוּא אַתָּר, אָפַע עַל
גַּב דְמַעֲבָרִי לִיהְיָה מִקְפֵּי הָאֵי
בְּרִית, וְדוֹכְתִּיה, פְּדָ
מִתְעַבְּרָא מְהָאֵי בְּרִית,
עֶפֶרָא אִיהְוּ, (ס"א דְהָא) דְהָרִי
בְּתַר דְהַהוּא נַחַשׁ אַתְעַבֵּר
מִקְפֵּי אָדָם, קָוְדְשָׁא בָּרִיךְ
הָוּא שְׁוֵי לִיהְיָה מִדּוֹרִיה בְעֶפֶר,
דְבַתִּיב וְעֶפֶר תַּאכְלֵל בְּלִימִי
חַיִד. וּבֵין קָוְדְשָׁא בָּרִיךְ
הָוּא פְּדָ אַעֲבֵר לִיהְיָה מִקְפֵּי
אָדָם שְׁוֵי מִדּוֹרִיה בְעֶפֶר
וְאַתְקִין לִיה, פְּדָ בְּהַהוּא
גְּנוּנָא מִפְשָׁה, אָנוּ צְרִיכִין בְּדָ
מִעֲבָרִין לְעֲרֵלָה, לְאַתְקִינָא
לִיהְיָה עֶפֶרָא, לְמַהְוִי בֵּיהְיָה
מִדּוֹרִיה.

בְּלִ בר נְשָׁא אַצְטְּרִיךְ לְקָרְבָּא
הַהוּא בְּרָא קְרַבְנָא לְקָוְדְשָׁא

נוֹקְבָּא, מִדְכּוֹרָא,
לְאַתְקִשְׁרָא רֹוחָא בְגֻופָא,
דְהָא שְׁמַאֵּלָא לְאַתִּיְשָׁבָא
הַכִּי בְּיִמְינָא, וְאַשְׁתְּבַחַת
בְּתוֹקְפָא יְתִיר.

(ויקרא יב) אֲשֶׁר בַּי תְּזִרְעֵע
וַיְלַדָּה זָכָר וְגַן. רַבִּי
יְהִינָּה פָתָח, (שמואל א, ב) אֵין
קָדוֹשׁ כִּי' כִּי אֵין בְּלַתָּךְ
וְאֵין צָור בְּאֱלֹהִינוּ, הָאֵי
קָרָא קְשִׁיא, אֵין קָדוֹשׁ כִּי',
מִשְׁמָעְ דְאִיכָּא קָדוֹשׁ דְאִיכָּא,
בְּגַין דְכַתִּיב כִּי', וְאֵין צָור
בְּאֱלֹהִינוּ, מִשְׁמָעְ דְאִיכָּא
צָור אַחֲרָא.

אַלְאָ וְדָאִי, אֵין קָדוֹשׁ כִּי',
דְכַמָּה קְדִישֵין גִּנְהָג,
קְדִישֵין לְעִילָא, דְכַתִּיב,
(דנייאל ד) וּמְאַמֵּר קְדִישֵין
שְׁאַלְתָּא. יִשְׂרָאֵל קְדִישֵין
גִּנְהָגוּ, דְכַתִּיב, (ויקרא יט)

בריך הוא, בחרוזה, ברעו
הלבא, למייל לייה תהות
גדרפי השכינה, ואתחשב
קומי קידשא בריך הוא
דאיהו קרבנא, שלים
לאתקבלא ברעו.

וקרבנא דא, בגונא

קרבנא

הבעירא, דא לח' יומין, ודא
לח' יומין, דכתיב, ומיום
השמיini והלהאה ירצה, במא依
ירצה. במעבר עליה חד
שבתא, כיון האעבר עליה
חד שבתא, בדין ירצה דא
לקרבנא, ודא לקרבנא.
אמאי. בגין הדתדק
ואזחמן לנבי ההוא שבתא,
רוא הבירת קדישא, ועל דא
כלא ברוא עלאה איהו. (ע"ב
רעה מהימנה)

רעה מהימנה) כהן צור פאלתינו. אמר
צורך, דאקרי צור, (ישעה נא) הביטוי אל צור חוצבתם. (שמות
י) והבטה בצור. הנבי עומד לפניה שם על הצור בחורב.
וכלהו אקרונו צור, ואין צור בכהו פאלתינו, דיליה
שולטנו ומלכotta על כלא.

קדושים תהין. וכלהו
קדישין, ולאו קדישין כי".
ומאי טעם. בגין דכתיב,
כי אין בלטה. מא, כי אין
בלטה, אלא קדושה
דקודשא בריך הוא בלתי
קדושא דלהון, דהו לא
אצטריך לקדושה דלהון.
אבל איבון, לאו איבון
קדישין בלטה, ודא הוא, כי
אין בלטה, אין קדושה
דלהון, בלטה.

וain צור פאלתינו. כמה
דאוקמה, דקודשא
בריך הוא צר צורה בגו
צורה, ותקין ליה, ובפה
רוחא דחיי, ואפיק ליה
לאוירא דעתמא, דבר אחר, דבר
צורך, דאקרי צור,

(ישעה נא) הביטוי אל צור חוצבתם. (שמות
י) והבטה בצור. הנבי עומד לפניה שם על הצור בחורב.

וכלהו אקרונו צור, ואין צור בכהו פאלתינו, דיליה

רבי חייא ורבו אחא הו יתבי ליליא חד קמיה דרבוי
אבא. קמו בפלגות ליליא למלי עי באורייתא. עד
דנפקו לבר, חמו חד ככבר דהוה בטש ג' זמני בככבר
אחרא וסתים נהורייה. ארהבי שמעו תרי קלי בתרי
סטר, קלא חד לستر צפון לעילא, וקלא (דף מ"ד ע"ב) חד
לחתא. וההוא קלא אבריו ואמר, עולו ואתכנישו
לאתרייןכו, השטה אסתמרותא דנווקבא פתיחה, קידשא
בריך הוא עאל לטילא בגנתא, לאשתעשות
בצדיקיא די בגנתא, עבר ההוא קלא ושביך.

אהדרו רבי אחא ורבו חייא, אמרו, הא ודאי עדן
רעותא, דאתערותא דפנסת ישראל (עדן) הוא
לאתחברא במלכא קדיישא, אמר רבי אחא, ודאי, לא
(אתחברה) אנגיקת לה כנסת ישראל בקדשא בריך הוא
אלא מגו שירתא, מגו שבחה דיליה לגביה.

עד דאתי צפרא, ואושיט לה מלכא חוטא דחסד, ורזה
דמליה כמה דאמרין, (אסתר ה) ויושט המליך לאסתר
את שרביט הזהב אשר בידו וגוז. ולא תימה דלה
בלחוודהא אוושיט לה מלכא דא, אלא לה, ולכל אינון
דמתחרן בה. תא ונທחבר כחדרא. יתבו.

פתח רבי אחא ואמר, (בראשית ב) ויאמר יי' אלhim לא טוב
היות האדם לבדו וגוז. אמאי פתח קרא הבי, אלא

הִא אֲתָמָר, דַעַל דָא לֹא כְתִיב, כִּי טוֹב בִּשְׁנִי, בְגִין דִזְמִין
אָדָם לְאַתְפֵרְשָׁא, וּכְתִיב, לֹא טוֹב הַיּוֹת הָאָדָם לְבָדָו.
וּכְיַיְלָבְדוּ תּוֹהַ, וְהִא כְתִיב, (בראשית ח) זָכָר וַיַּקְבַּח בְּרָאָם.
וַתִּגְנִין אָדָם הוּא פְּרַצּוֹפִין אֲתָבָרִי, וְאַת אָמַרְתָּ, לֹא
טוֹב הַיּוֹת הָאָדָם לְבָדָו. אֶלָא דָלָא אַשְׁתַּדֵּל בְּנוֹקְבִּיהָ, וְלֹא
הָוֹת לֵיהֶ, סֶמֶךְ לְקַבְּלִיהֶ, בְגִין הָהָוֹת בְּסֻטְרוֹי, וְהָוֹי כְחַדָּא
מְאַחֲרָא, וּכְדִין תּוֹהַ הָאָדָם לְבָדָו.

אֲעַשָּׂה לוּ עֹזֶר בְּנֶגְדוּ. מַהוּ בְּנֶגְדוּ, לְקַבְּלָ אֲנָפּוֹי,
לְאַתְדַבְּקָא דָא בְּדָא אֲנָפּוֹי בְּאֲנָפּוֹין, מַה עֲבָד
קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, נָסַר לֵיהֶ וְנִטְיל נַקְבָּא מִפְּיהָ, הָדָא
הָוֹא דְכִתִּיב, (בראשית ב) וַיַּקְחַ אַחַת מַצְלָעוֹתָיו. מַהוּ אַחַת.
דָא נַקְבָּא דִילִיהֶ. כִּמָה דָא אָת אָמַר, (שיר השירים ו) אַחַת הִיא
יָוְנַתִּי תִמְתִּי. וַיַּבְיאָה אֶל הָאָדָם, אַתְקִין לָהּ כְכָלָה וְאַיִתִי
לָהּ לִמְהֹוִי לְקַבְּלָ אֲנָפּוֹי בְּהִירִין אֲנָפּוֹין בְּאֲנָפּוֹין. וּבָעוֹד
דְהָוָה מַתְדַבְּקָא נַקְבָּא בְּסֻטְרוֹי, הָוֹת הָאָדָם לְבָדָו. לְבָתָר,
סְלִיקָוּ תְּרִין, וְקָמוּ שְׁבָע כְחַדָּא.

תָא חֹזֵי, בְשַׁעַתָּא דְאַתְפֵנְשׁ (ס"א דְאַתְתִּקְנָתָה) לְגַבְּיִ אָדָם,
קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בָרִיךְ לוֹן, הָדָא הָוֹא דְכִתִּיב,
(בראשית א) וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים. כְחַזֵן דְמַבְרֵךְ לְכָלָה בְשַׁבָּע
בְּרָכוֹת. מִכְאָן אוֹלִיפְנָא, חַתּוֹן וּכְלָה, כִּיּוֹן דְאַתְבְּרָכָן
בְשַׁבָּע בְּרָכוֹת אַתְדַבְּקָו כְחַדָּא, כְדוֹגָמָא דְלַעַילָא.

וְעַל דָא מָאוֹ דָאִתִי לְאַתְחַבֵּרָא בְּאַנְטוֹ דָאָחָרָא, הָא פְגִים זָוָגָא, (בביכול עביד ב' רשותות לעילא) דָהָא זָוָגָא דְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, בֵיהַ בְּקֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא בְלַחֲדוֹי, בְזָמָנָא דָאִיהוּ בְרָחָמי, וּבְזָמָנָא דָאִיהוּ בְדִינָא. פָא חֲזִי, מָאוֹ דְמִתְחַבֵּר בְּאַנְטוֹ דָאָחָרָא, כְאֵילָוּ מִשְׁקָר בֵיהַ בְּקֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא וּבְכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָא קֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא לֹא מִכְפֵר לִיהְיָה בְתִשׁוֹבָה, וַתִּשׁוֹבָה תָלִיא עַד דִיסְתָלָק מַעַלְמָא, הָא דָהָא הַוָא דְכִתְיבָה, (ישעה כב) אִם יִכְופֵר הַעֲזָן הַזָּהָר לְכָם עַד תְמוּתוֹן. וְאִימָתִי, בְשֻׁעַתָא דַעַל בְתִשׁוֹבָה לְהַוָא עַלְמָא, וְאֵית לִיהְיָה לְקַבְלָא עַוְנָשָׁא.

רַבִי אַלְעֹזֵר אָמֵר, מָאוֹ דְמִשְׁקָר בְּכִנְסָת יִשְׂרָאֵל, לֹא יִתְקַבֵּל בְתִשׁוֹבָה, עַד דִיתְהַנּוּ בְדִינָא דְגִיהָם. כָל שָׁבֵן, מָאוֹ דְמִשְׁקָר בְּכִנְסָת יִשְׂרָאֵל וּבְקֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא. וְכָל שָׁבֵן אֵי אַטְרָח לִיהְיָה לְקֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא לִמְעָבד דִיּוֹקָנָא דְמִזְרָח בְּאַנְטוֹ דָאָחָרָא, וְאַכְחִישׁ פּוֹמְבִי דְמַלְכָא. רַבִי חִיא פָתָח וְאָמֵר, (משלוי כה) גּוֹזֵל אָבִיו וְאָמוֹ וְגּוֹ'. אָבִיו, דָא קֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא. אָמוֹ, דָא בְּנָסָת יִשְׂרָאֵל. מָאי גּוֹזֵל. בָמָה דָאַת אָמֵר, (ישעה ג) גּוֹלָת הָעָנוֹי בְבָתִיכֶם. וּמָאוֹ אִיהוּ, מָאוֹ דְחָמִיד אַתְתָא אָחָרָא דְלָאוּ אִיהְיָה בַת זָוִיגָה.

תִמְןָ תְבִינָן, כָל הַפְּהָנָה מִן הָעוֹלָם הַזָּהָר בְלֹא בְרָכָה, כְאֵלֹו

גוזל לקודשא בריך הוא וכנסת ישראל, בכתב גוזל אביו ואמו וגוי. כל הבנה מן העולם הזה, כלל דא, איהו אינתו. מאן דאתדק באנטו למחייב מפה, אף על גב, דאייה פנוייה, ואהני מנה بلا ברכה, באלו גוזל קודשא בריך הוא וכנסת ישראל. מי טעם, בגין דזוגא דלהון, בשבע ברכות הוא. ומה על פנוייה כה, מאן דיתדק באנטו לאחר, דקאים בגונא דלעילא, בזונגא דז' ברכות, על אחת כמה וכמה.

(משלី כח) חבר הוא לאיש משחית, דא ירבעם, כמה דאיكمיה, ואמר אין פשע דאמר הא פנוייה היא, אמר אי אסור. בגין דא גוזל אביו ואמו הו. ולא עוד אלא לחבר הוא לאיש משחית. מאן הוא איש משחית. דפיגים דיוקנא ותקונא דלעילא. כל שכן מאן דחמיד לאנטו לחבריה לאתדקא (ס"א ואתדק ביה) ביה, (דף מ"ה ע"א) דפיגים יתיר. ועל דא אתפיגים הוא לעלמיין. איש משחית, דפיגים לעילא, ופיגים לתחטא, ופיגים לבפשיה, בכתב משחית, ובכתב, (משלី ו) משחית נפשו הוא יעשה.

רבי אבא פתח ואמר, (בראשית לב) ויאמר שלחני כי עלה השחר וגוי. ויאמר שלחני, וכי עקדת תורה בידיה דיעקב. אלא זכאיין אינון צדיקין, קודשא בריך הוא חס על יקרה דלהון, ולא שבק לון לעלמיין. הדא הוא

דכתיב, (תהלים נה) **לَا יִתְןֵן לְעוֹלָם מוֹט לְצִדְיק.** וְהִיא כתייב,
(בראשית לב) **וַתִּקֻּעַ כַּפְרִירֵךְ יַעֲקֹב.**

אֵלָא לְדִידְיהָ גָּבָה. וְהִיא אַתָּמָר, כִּתְיב (בראשית לב) וְהִיא לֹן
בְּלִילָה הַחֲנוֹא בְּמַחְנָה. וּכְתִיב וַיַּקְחֵם וַיַּעֲבִירְם אֶת
הַפְּחָל מַאי הָוֹה דַעַתְּיָה דִיַּעַקְבָּ, לְמַעַבְרָא לְהֹן בְּנַחַלָּא
בְּלִילָה. אֵלָא חֲמָא מַקְטְּרָגָא אָזִיל בֵּין מִשְׁרִיְּיָא דִילִילָה,
אמֶר יַעֲקֹב אָעָבָר לְגִיסָּא אָחֶרֶא דְבָהָרָא, דְלֹמָא לֹא
יִשְׂתַּכְחַ עַרְבּוֹבִיא.

מַאי קָא חֲמָא. חֲמָא שְׁלַחוֹבָא דְאָשָׁא מַלְהָטָא, אַזְלָא
וַטָּאָס בֵּין מִשְׁרִיְּתִיהָ אָמֶר יַעֲקֹב מוֹטָב לְגַטְלָא
מַהְכָּא, וּבָהָרָא פְּסִיק בְּגּוֹן, וְלֹא יִשְׂתַּכְחַ עַרְבּוֹבִיא. מִיד
וַיַּקְחֵם וַיַּעֲבִירְם אֶת הַפְּחָל. וַיַּוּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ, מִפְּאוֹן
אָוְלִיפְנָא מַאן דְאָשַׂתְכָה בְּלַחְזָדָיו בְּבֵיתָא בְּלִילָה, או
בְּיַמָּא בְּבֵית מִיחְדָּא, כֹּל שְׁפַנְן בְּלִילָה, מַאי מִיחְדָּא.
מִיחְדָּא מִשְׁאָר בַּיְתֵין. או מַאן דָּזִיל בְּלַחְזָדָיו בְּלִילָה
יִכְיל לְאַתְזָקָא.

תָּא חֹזֵי וַיַּוּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ, פְּדִין וַיַּאֲבַק אִישׁ עַמוֹּ וְגוֹ.
תַּגְבִּין מִסְטָרָא דְדִינָא קָא אָתִי, וְשׁוֹלְטָנִיהָ בְּסַטָּר
לִילָה. מַאי בְּסַטָּר לִילָה. לְאַעֲלָא גִּלוֹתָא (נ"א בְּגִלוֹתָא) בַּיּוֹן
דְּסַלִּיק נְהֹרָא, תַּשְׁשֵׁחַ חִילִיהָ, וְאַתְגָּבֵר עַלְיהָ חִילִיהָ
דִיַּעַקְבָּ. (נ"א הוֹא) דְהָא מִסְטָרָא דְלִילָה קָא אָתִי, וּבְזַמְנָא